

[Landbrugsministeren.]

opnaa Enighed om det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem ved ogsaa, at naar det er trukket ud, og det ikke er blevet til noget, skyldes det ikke mindst et Parti, som det ærede Medlem har en ikke ringe Indflydelse paa. Derfor forbavser det mig noget, at det ærede Medlem fra denne Plads vil bebrejde mig, at Forslaget er fremkommet saa sent.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at vi maatte gaa ind i et langt stærkere Arbejde for at hæve Priserne paa Landbrugsprodukter i Lighed med, hvad man har gjort i andre Lande. Jeg antager, at det ærede Medlem tænker paa Lande som Holland og Tyskland, men det ærede Medlem glemmer, at disse Lande har bevaret deres Pengevæsen i Pari, og at det danske Pengevæsen jo er gaaet ned saadan, at vi ligger langt under Pari i Øjeblikket, og at det ikke mindst er under Hensyn til Landbruget, at noget saadant er sket. Alle var klar over, da Sterling gik ned, at det var nødvendigt for os at følge med. Naar man ikke har gjort det i andre Lande, har man selvfølgelig maattet gaa til mere gennemgribende Foranstaltninger paa anden Maade for at hjælpe Landbruget.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen dernæst udtalte, at han for sit Vedkommende — jeg forstod det saaledes, at det ikke var noget Partikrav, men det vil jeg gerne have bekræftet — mente det rigtigst at faa gennemført en Kødcentral, saaledes at man fik samlet alt Kød i denne Central, baade det til Indlandet og det til Udlandet, saa vil jeg dertil gerne sige, at jeg tror, det er muligt at gennemføre det forsvarligt med Hensyn til Udførselen, men det er efter min Mening umuligt at gennemføre det, uden at det vil koste alt for meget i Forhold til det, vi opnaar.

Det er rigtigt, hvad, jeg tror det var det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) sagde, at til syvende og sidst er der kun en Vej at gaa for at aflaste det overfyldte Marked, og det er Destruktionens Vej. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan opnaa en Aflastning af det Marked, som i Forvejen er overfyldt. Men naar det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at han er ogsaa indforstaaet med, at vi maa destruere de Kreaturer, man ikke kan sælge paa Markedet, men vi maa samtidig have gennemført Minimalpriser, vi maa sikre en Mindstepris for de Varer, Landbrugerne har at sælge, ogsaa naar det drejer sig om Kød, og naar det ærede Medlem her henviser til det, vi har gennemført med Hensyn til Kartoffel-

mel og Sukker, saa glemmer det ærede Medlem, at der er en himmelvid Forskel mellem Forholdet for disse to Varers Vedkommende og for Kødets.

Man har gennemført Minimalpriser for Sukker og Kartoffelmel, men samtidig er der gennemført en Produktionsbegrænsning, saaledes at disse Varer kun kan fremkomme i et bestemt Kvantum, og saa er det muligt at gennemføre Minimalpriser. Men jeg gad nok se, hvorledes man, uden at have ubegrænsede Midler til sin Raadighed, skulde kunne garantere Minimalpriser, naar man ikke samtidig begrænsede Produktionen.

Jeg ved vel, at det for Øjeblikket ikke er lønrende at producere Kød, og navnlig at Produktionen af større Dyr ikke er lønrende. Men i samme Øjeblik man hævede Priserne, ikke saa forfærdelig meget, vilde det ganske sikkert gaa saaledes, at der vilde komme en Mængde Fedekalve paa Markedet, fordi man paa det Omraade ikke behøver megen Prisstigning, for at man kan udvide Produktionen. Det vil sige, det vilde blive en Svikmølle uden Ende, at man destruerede de ældre Dyr og fortsatte eller udvidede Produktionen. Derfor, idet Øjeblik man vil gaa til Minimalpriser, maa man enten have uanede Midler til sin Raadighed, eller ogsaa maa man skride til en Produktionsbegrænsning. Det er Konsekvensen; man maa gøre sig klart, om man kan magte enten den ene eller den anden af de to Ting, jeg her har nævnt, ellers kan man ikke i Praksis gennemføre Minimalpriser paa disse Varer.

Det ærede Medlem mente, det vilde være nødvendigt at sætte en højere Afgift end den, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og navnlig at man maatte have en bevægelig Afgift. Jeg forstod hans Udtalelser saaledes, at den bevægelige Afgift ikke var en Afgift, der var forskellig for de forskellige Kreaturer, men en bevægelig Afgift for samtlige Kreaturer, at man kunde tage enten 10 eller 12 eller 15 Kr., eller op til en højere Afgift, men det skulde være samme Afgift for alle Kreaturer; saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan forhandle om i Udvalget.

Jeg gjorde i min Forelæggelsestale Rede for, at det har vist sig i Praksis, at man kunde gennemføre en Destruktion af godt og vel 3 000 Dyr hver Uge og samtidig faa et ikke ringe Beløb til Forsøg og Undersøgelser, som gaar ud paa at skaffe Afsætning for Kød efter nye Fremgangsmaader, saaledes at man ogsaa paa den Maade bidrog til at hæve Priserne, og at dette har kunnet lade sig gøre med de 10 Kr.s Afgift.